

AK. 239/44

X 2047006

Za
5993

Ἐν τῷ θεῷ τε καὶ τύχῃ ἀγαθῇ.

Γ Α Μ Η Λ Ι Α

Nuptijs

Viri, pietatis, eruditionis atq; virtu-
tum laude ornatissimi,

Dn. TOBIÆ CVNO-
nis patriæ Scholæ, quæ est Chem-
nitij, Cantoris & Collegæ dignis.

S P O N S I :

&

Lectissima, pudicissimaq; virginis

R O S I N Æ,

Viri Reverendi atq; Doctissimi Dn. Heinrichi
Cleë, Ecclesiastæ ad D. Nicolai apud
Chemnicenses fidelis. filia,

S P O N S Æ :

Celebratis die 25. Nov. Anno χρ̄στογονίας
M. DC. VI.

C O N S E C R A T A

Piæ animi devotionis ac congratulationis ergo
à Collegis & amicis.

LIPSIAE, Abraham Lamberg excudebat.

T O B I A S.

In vino coeunt Tobias & casta ROSINA
 Fœdere, quod pangit pronuba sanctas TRIAS,
 Eja age connubij faustum rapiamus in omen,
 Nomina. Cur TOBIAE virgo ROSILLA datur?
 An, quia conformis Tobia si moribus esses;
 Ominor & junctum prosperiore toro.
 Namq; potest fieri nunquam, pietatis amata
 Quin stet apud summum gratia certa Patrem.
 Ecce senis caci, spes unica, Filius, edi
 Haud sat habet, veri patre timente DEI.
 Ipse sed in Jov AM pietatis munere fungens,
 Prosequitur studio non leviore suos,
 Inde Deo, & superis gratissimus ipse ministris
 Vnus agit, felix usq; tenore pari.
 Dux, comes atq; via namq; Angelus adst at eidem:
 Quo tutante, malum cogitur esse bono.
 Instruit hic monitis juvenem; thalamumq; pudicum
 Conciliat: Vitam presidioq; tegit.
 Tandem opibus multis famulisq; & conjugè adaudum,
 Sanati incolumem sistit in aede Patris.
 Ergò Deum vera quoq; discite mente vereri,
 Vos quis connubij subdita colla jugo.
 Criminibus puram; quantum licet; addite vitam:
 Et facilem vobis se dabit ipse Deus.
 Nam nostris precibus patet aequè janua cœli:
 Letaturq; bonis turba sacrata poli.
 Hac stipante, tori faustum conscendite limen:
 Tedarum & castas, quaso, fovete faces.
 Qui DEVS instituit, celebravit, & usq; sacravit
 Conjugium; Nuptis adsit & hisce novis.

A 2

ROSINA.

R O S I N A.

Fare age, Sponse, alijs tibi cur pralata ROSINA;
 Quam ducas dignam nomine, sorte, toro.
 Non, puto, sollicitis quod Rodet pectora curis:
 (Hostibus eveniant omina tanta malis!)
 Sed quia labra madent vel blande Rore loquela:
 Sive ROSA tractum nomine nomen habet.
 Non, Veneris quod flore caput Chariteia triga
 Cingat ei, roseas inficiatq; genas.
 Sed quia ceu flores asperrima spina sua ves
 Fundit, & e medijs sentibus orta ROSA est:
 Commoda conjugij sic hirtis undiq; spinis
 Obsita; qua punctu non sine ferre potes.
 Sunt admixta bonis sua damna: bonisq; potirè
 Si cupis, è damnis illa petenda tibi.
 Sic sua spina rosas terit, & sic roscida mella,
 Spicula armata suo, sedula servat apis.
 Audentes tamen ipse Deus judat. Ergò quod audes
 E dumis nitidam carpere, Sponse, ROSAM:
 Laude ferèrenova, felici germine quando
 Hinc cernes vernas crescere mille Rosas.
 Ac desiderij quando illa levaverit astus,
 Ardori capitis certa medela tui.
 Despit ab, roscum nolit qui lambere rorem:
 Roratamq; rubis demere sponte rosam.
 Ne tibi languescat sed marcida, rore rigabis
 Sedulus: Eo latior imbre ROSA est.

David Cocus M. Collegæ Collega
 prælagiens S.

CVNO. Pieridum, Venerisq; acerrime miles,
 Carmina me frustra, frustra hymeneja rogas.

Dent

Dent carmen: faciles quis sunt in carmine Musa,
Et quis flexanimam cedit Apollo chelyn.
Nostrum est hoc Epigramma: Rosas quot parturit annus,
Tot bona circumceant Te q̄, ROSAM q̄, tuam.
Et simul ac novies Phæbe reparaverit orbem,
Exhilaret vestrum vides ROSELLA torum.
Sic ego: Tu mecum æternum veneraberis herum,
Ut clemens votis pondus inesse sinat.

M. Philippus M. Ioannis Superint. C. fil,
Mullerus M. S. f. Lips.

INCERTA certa, vera fallax Flaminis
Rides sacrati oracula,
Mens? Vota vana, Fata rata, stoico
Volvi revolvi & omnia,
Casu? dubijsq; conjuges amoribus
Vri putas Deo inscio?
Desiste: Doctâ stulta, sanâ diuida
Doctrina inunge pectora,
Rerum supremus solus unus arbiter
Creatâ cuncta dirigit.
Hic, matris alio inconditi dum claudimur
Calor nec ossa perfluit,
Suam cuiq; portionem destinat
Certosq; vitæ terminos.
Suam cuiq; suum cuiq; hic conjugem,
Primò secundò & tertio,
Legat legitq;, vbi post vterq; nubilis
Maturiores attigit
Annos, rogatus imperat parentibus,
Ignesq; amantium fovet.
Testatur Abramides, Tobias comprobat,
Et tu Tobia testis es.

Λ 3

Non

Non dura Fati te tuamq; compulit
Rosinulam necessitas:
Divina sed summi patris benignitas,
Et cura Jovæ provida.
Ergo faceffe nostri, Mome, carpere
Et dente rodere invido
Sponsam Tobiaë, cum piæ Rosinulæ
Sponso, logosq; contine.
Sed tu tuam roseos Rosinam protinus
Spirantem odores accipe
Cuno: Nec horreas, rosæ quos eminent
Inter, vepres densissimos.
Sic fortis: At ne rumpe chordam, suaviter
Modularier quâ post queas
Rursum rogatus expetita carmina
Sacrasq; cantiunculas.
Sic Filia sic Filij quamplurimi
Chorum juvabunt Musicum.

M. Georgius Cuno Prettinensis:

Colle suburbano Divo sacra prominet ades
NICOLEO, cognæ proxima tecta tenet.
Vere novo circum circa latissima vident
Tempe, mons, arbor, rivulus, hortus, ager.
Hic sibi creduntur Nympha posuisse cubile,
Clarius & Veneris spargere stella jubar.
CVNO Meus, comes alter ego, miratur amœnum
Trajectum, calcatas itq; reditq; vias.
En tibi delicias, Flora redeuntis honorem:
Quam juvat hac itio! quam juvat iste locus!
Prolatis simplex ego DA VVS in hæreo verbis,
OEDIPVS at clausum CVNO cor intus alit.

O si

*O si (nunc animus CVNONIS opertus apertus)
 Ex multis mihi flos unicus esset, ait.
 Hic ROS A pulcra viret, quam lingua Pelasga τριφυλλον,
 Sed cognomine Klee nostra vocare solet.
 Hac sata stirpe bona, ramis decorata propinquis,
 Cultar aq; sacrum semper adeptam genus:
 Virtutum passim sua ves diffundit odores,
 Et bene, namq; pie, nescia labis, olet.
 Hac si transportata, nova q; sit insita stirpi,
 Mirificas forsitan gigneret inde rosas.
 Illic, me comitante, satoris tecta subintrat,
 Expetit hanc, ambit, deperit, optat, habet.
 Sic noram qui seria, quiq; iocosa sodalis,
 Inscius hic Sponsum, lusum & arte, sequor:
 Non tamen invideo roseam tibi, CVNO, ROSINAM,
 Non mihi, sed fovit pronuba Juno Tibi.
 Nostin' amicorum communia sincerorum,
 Omnia? Sed dirimit limes utrumq; sacer.
 Ergo solus habe donum venerabile JOVAE,
 Gaude dum virtus vivida membra regit,
 Impiger irriguis perfunde liquoribus hortum,
 Hac cultura rosas ubere fruge feret.
 Anno nam redeunte ROSAM spectabis amicam,
 Reptat ut ad patrios gemma novella pedes.
 Ditiore quis erit verò, si quolibet anno
 Delicias animi, germina tanta metes?
 Sic mellita domi vocum modulamina carpes,
 Quis resonat toto dulcius orbe nihil.
 Musica saepe chori dolor est, hac Musica vivit,
 Imag; flexanimo recreat ossa sono.
 Sed quot ubiq; rosas, Ver, pulcra corona profundit?
 Stellas quot rutilas aethra suprema rotat?*

Gaudia tot vireant lecto mansura jugali,
Et niveâ niteant nubis egena face.
Ipse penus promus condus sit Jovis, beetq;
Pace larem; mensam polline: corda polo.
Nunc aliâ vitâ sis Cūno viriliter audax,
Audacem in Christo quemlibet esse decet.

Sponsi amicus
Iohannes Dromler Chemni-
censis Conrector.

Cūno, sis TOBIAS, tuo
Sit cordi pietas fixa medullitūs,
Emiraberis æmulam
Sortem cum TOBIA patreq;, proleq;.
Pulsis sollicitudinis
Horrendistenebris, surget ab æthere
Insperata dies, larem
Quæ lætis hilarem plausibus obruet,
Hanc da, JOVA, Catastrophē,
Infracto ut populus pectore clamitet:
Felicem ter & amplius
Qui fidit DOMINO Cūno, viriliter,
Felix & tua floreat
Aevum, non fragili luce fugax ROSA,
Atq; annis tibi singulis
Ridentis ROSULÆ germina proferat.

Ex intimis intimo: & collega suo fideliss.
boni ominis ergo f.

Elias Lesnicer Chemnicensis.

Ad Sponsum.

Absens si possem, coram quod posse putarem,
Dum celebras socij gaudia festa tori:

Quam

A D S P O N S V M.

Rogas me, Amice, versus, Illamq; saviorum
 Versusq; Nuptiales, Refectionem, & illas
 Sponsam tibi puellam, Morsuncularum, & illas
 Qui ductitent ad aram! Persuncularum, & illas
 Quâ, CVNO, mente possim, Quas expediri amorum
 Quâ lingulâ negare? Magistra vult Cithêris,
 Vel hos Anacreontes, Has, inquit, expeditas
 Versus miutiores, Dato expeditiones.
 Versus inelegantes? Nunc arva succulenti
 Quos lege copulavit, Cole gnaviter Roseti,
 Pari jugo jugavit, Et diligente cultu
 Amor fidesq; vera: Subinde cultiora,
 Pare lege copulati, Subinde lætiora,
 Pari jugo jugati, Subinde fructuosa
 Juges manete soles. Fac fructuosiora.
 Sis, Sponse, in inchoato, Carpes ita annuatim
 Felix amoris igne, Fructus feraciores,
 Sponsamq; virginellam, Fructus amœniores,
 Amiculo favore, Et plumulas tenellas,
 Reciprocante amore, Virgunculas Rosillas,
 ROSINA Mamare perge. Rosæ æmulas Rosillas,
 O Sponse vive lætus, Virunculosq; flores,
 Menses, dies & annos: Et pupulos novellos.
 Menses, dies & annos, DEVS tori verende
 Sed vive Nuptiales, Jugalis architecte,
 Nunc Cuno sis, tuamq; Hos sospitate, rerum
 Sparten virilis ornes: Successione faustâ,
 Illamq; basiorum, Connubij gemellos
 Bea usq; CANDIDATOS.

David Vulpinus Limpachensis.

Nempe

Nempe est DEVS, qui res hominum adspicit,
O stoici, nec vestra necessitas
Hilum valet, quicquam regit nec
Sors levibus malè-fida pennis.
Is cuncta didit numine libero,
Auspexq; verus conjugij cluet:
Is punit incestum, atq; Siren
Quos trahit in Venerem impudica;
O quàm locis hic dissita dissitis
Persapè corda adducit, & injuges
Arctè jugat soldo- perenni
Rex hominumq; Deùmq; nexu,
Quid cogitas, Sponse, & capite annuis?
Calclo tuo num vis etiam dare
Ipse approbatum hoc? annue: ipsa
Jam venit, annuit & Rosilla
Huic fige labris mitia savia, &
Adverte semper dulcacidum latus:
Nil est pericli hoc in duello:
Arma cape, & nova signa, miles.
Sic nocte-lucens quum novies suum
Execgit orbem Luna: domus ruet
Impulsa longum, mente victor
Et spolia ampla ferens ovante.

*Johannes Braun Mugelensis Alum.
Elect. Lips.f.*

Ἐπιγαλάμιον.

Svasore cuncta rege coelitem bona
Geri putamus alite,
Aequis triforem legibus qui temperat
Mundum; boni largus dator.

An

An ille supplici voto, cave hæreas,
Aures amicas applicet,
Affinis ô amate plurimum Deo
Iuganda jam nunc & soror,
Pacemq; mitem conjugI det, & tibi
Felicitem plurimam.
Quæ Saga solvet copulam sævissimo
Dracone vel crudelior?
Furorne Turbatoris, an vis acrior
Pestem parabit conjugI?
Et vos, preces nam funditis multas, Deo
Juvante, vincetis malum.
Adest olympi gens felicis, præsidI
Latura vobis plurimum.
Lucis jugalis en festiva gaudia,
Precesq; ad optimum Patrem.
Ut cæteri sint delibuti gaudijs.
Oportet hos me vincere.
Partes propinquitatis, atq; sanguinis
Quòd si tueri cogito:
Dives precandi adest mihi jam copia
Poli, soli q; præsidem.
Hanc non prius resolver ultimâ dies
Amor jugalis copulam.
Crescat domus, longævitas vitæ, sit &
Prolis ferax conjunx novæ.

Christianus Cleë Ehemnicensis

Sanguinis ergò.

ANA.

ANAGRAMMA.

(Vno Tm-
tate in 8.)

T O B I A S: R O S I N A.
N O T A T I B I R O S A.

QVòd tu Chemnitij decus patriti,
T O B I A, meliciq; temperator
Salutari chori, Choro novemplici
Acceptum referes Hyantiarum,
Quæ tam splendida strenuo brabæa
Reservant pugili suæ palestræ.
Et quod jam tricoloribus thymetis,
Et quod millecoloribus rosetis
Florum luxuriantium amputator,
Quos isthic Venus educat pudica,
Sollers perfrueris, cluesq; sponsus
Nunc Jovâ auspice conjugationis
Istius; licitum parenti amorum
Acceptum referes id, atq; castis
Hortorum Veneris referri alumniis
Tam formosa loquere dona, tamq;
Illibata. Sed amplius profabor
Jam, quæ nota tibi est, Rosam tenellam!
Certè N O T A T I B I R O S A est, jugali
Cui gestis hodiè toro jugari.
Ergò gratulor hiscemet Phaleucis
Pacti conjugalis auspiciatos
Actus, Sponse tibi, tuæq; Sponsæ.
Exactaq; ter hinc mora trimestri,
R O S I N E L L A novella, masculusvè
Novellus bene culto agro R O S I N A E
Mox progerminet, his precor Phaleucis.

David Pærnerus Chemnicensis.

B

Multum

Multum est Mygdoniis regnum Alyattici
Campis continuare: aut ebur Indicum,

Vel Crassi bona cuncta

Arcâ condere propriâ.

Fulgens fama tamen, nominis & decus,
Quod vitans Libitinam, usq; ferit polum.

Longo tempore durat

Largis & melior bonis.

Sed nil: doctisoni pectoris, optima

Res est, cultus honor, siue animi vigor;

Hic excellit opimas

Gazas, nominis & iubar.

Felix ô nimium, terq; beatus est,

Quem Jovâ altitonans bisce tribus beat;

Sed nunc fortè rogabis,

Annè hic esse miser queat?

Si turpis Jesebel conjugij sacrum

Illo cum sociat fœdus amabilis:

Nam post monstra patentis

Orci, post Stygium Deum

Nil uxore mala pejus & atrius.

Hæc cuncti sceleris, flagitij & caput:

Hæc est omnis origo

Litisq; & stomachi trucis.

Ergo præ tribus his uxor amicula

Est multi pretij, est & pelagus boni:

Post

Post summumq; Tonantem,
Conjux, optima res, proba,
Hac si quis caret, infaustus; at undiq;
Felix, si quis habet: secula suavia,
Toto tempore vite
Hic uxore bonâ videt.
Hæc dudum meritis jure bono tria,
Iam quartumq; dedit cuncta movens Deus:
Pactum namq; jugale
Dulci cum sociâ subis.
Annon omnimodis, sponse, beatus es?
Felix hæc igitur possideas bona,
Prolis conspiciasq;
Longâ stirpe propaginem.
Donec regna petens stelligeri poli
Sanctis Christicolis quæ DOMINVS dabit,
Vivas tunc quoq; in axe
Felix sponse polo & solo.

Andreas Eisentraut Pegaviensis,
S. S. Theolog. Stud.

Ceu reditauricomus post tristia nubila Titan,
Post Hyadasq; Jovis prospera stella micat:
Sic & post gemitus multos, querulosq; ululatus,
Quos peperit, sevâ morte soluta, parens,

B 2

Leticia

Ha 5993 OK

*Leticia exoritur, tua dum tibi Sponsa ROSINA,
Sponse, venit casto consocianda toro.*

*Rumpe moras ergò; SPONSÆ oscula dulcia fige,
Nec cessa tædis letus adesse tuis.*

*Qui DEVS æterno vos consociavit amore,
Hic etiam diâ cœpta secundet ope.*

Votum.

*Crescite fœcundi fœcundo germine, nec non
Divinus vestro germine crescat honor.*

*Vincite cornicem vivendo, & Nestoris annos,
Seu quicquid rerum tempora longa terit.*

*Vivite concordēs; omni sit tempore vobis
Velle duobus idem, nolle duobus idem.*

Georgius Engeler Buchholdinus, Al.
Elect. Lips. deprop. ;

F I N I S.

115

AK. 239/44

X 2047

Viri, pietatis, cruc
 tum laude c
Dn. TOBI
 nis patriæ Schola
 nitij, Cantoris &
 S P O
Lectissima, pudic
R O S
 Viri Reverendi atq; D
 Cleë, Ecclesiastæ a
 Chemnicense
 S P O
Celebratis die 25. N
 M. D
 C O N S I
 Pia animi devotionis
 à Collegi
LIPSIAE, Abraham

